



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Locutio Dei Ad Cor Religiosi**

**Pawłowski, Daniel**

**Dilingæ, 1686**

Manè, Doctrina practica. De tempestiva præparatione ad mortem.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60052)

tali morte mori potes, imò debes, Religioſe: ita ergo vive, ut ſic moriaris.

COLLOQUIUM. JESU mi, mi JESU agonizans in cruce pro me! indigniſſimus quidem ſum Spiritu tuo, quia tamen ponis animam tuam pro me; peto à te, ut tibi conformis moriar: immitte in cor meum, ultimum Spiritum tuum, & vivifica illo miſeram animam meam. O JESU mi, agonizans pro me!

In fine, Pater, Ave, & Anima Chriſti, &c.

## DOCTRINA PRACTICA

Tempore Matutino diei quarta relegendæ.

### *De tempeſtiva præparatione ad mortem.*

QUAMVIS à nonnullis Viris aſceticis ita deſcribatur Religioſus: Religioſus eſt anima mœrens ac dolens, indefinente mortis memoriâ: nihilominus tamen videre perſæpe eſt, Religioſos non uſque ad eò ad mortem, prout par erat, paratos mori: necelle igitur eſt, Religioſum mortis ſuæ horam, cum debitâ animæ præparatione præſtolari: præparatio autem poteſt eſſe iſta.

i. Habeat Religioſus ſingularem affectum erga præcioſiſſimam Dei Matrem, quotidie-  
que

que eam peculiari cultu veneretur, ut per eam impetret felicem mortem; potissimum verò, quotiescunque eam salutat, cum reflexione & affectu proferat illa verba: *Sancta Maria, Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, nunc, & in hora mortis nostræ.* Cultum hunc Matris Dei esse solatio in morte, probavit P. Joannes à Campis Montensis, Deiparæ devotissimus; ejus enim Rosarium perpetuòolvebat manibus; ejusdem Officium quotidie cum 5. Psalmis, qui litteris Sanctissimi ejus Nominis respondent, recitabat; singulis Sabbatis ad Novitios, cum quibus diu habitavit, se conferebat, eisque Historiam aliquam de Deipara narrabat. Ille ergo sub mortem, insuetâ lætitiâ perfusus, Patri cuidam dixit: O si nôsses Pater mi, quantum in morte adferat solatium, Deiparam singulari studio coluisse! *Annua Coll. Torn. 1601.* Nec morti solùm nostræ favet Parens vitæ, sed etiam post mortem curam nostrî gerit; apparens enim Patri Hieronymo Cavalio dixit, magnam se gerere curam pro hominibus Societatis vitâ functis, ut è Purgatorio liberentur. *P. Nieremb. de Amor. B.V. c. 12.*

2. Deligat Religiosus aliquod tempus, singulis hebdomadis, e. g. die Dominico, vel alio Festo, quo non interveniunt complures occupationes, & eo tempore, segregatus

gatus ab omni conversatione, in Templo, vel alio loco, ita secum disquirat; si mihi nunc moriendum esset, quò animò, quâ præparatione morerer? éstne aliquid, quod tunc conscientiam gravaret? & si quid ejusmodi repererit, doleat, emendationem proponat, & pro confessione non differenda adnotet.

3. Singulas sacras Communionés, per modum Viatici sumat, & cum eis actibus, quos sumendo Viaticum exerceret: quis enim nos melius ad adventum Christi Judicis nostri in morte præparare potest, quàm ipse Judex, qui nunc est cibus noster, & quem qui manducat, vivet in æternum.

4. Quales Virtutum actus exerceri solent cum moribundis, & quales in extremo agone elicere vellet, eorum in vita habitum contrahat: tales sunt actus Fidei, Spei, Charitatis, Contritionis, Fiduciæ erga B. V. resignationis in divinam voluntatem, desiderij videndi Deum, &c. in his igitur actibus frequentandis habitum in vita contrahat, fietque, ut morienti actus iidem in mentem recurrant: sicut enim umbra correspondet rebus, quarum est umbra, ita actus mortis correspondent plerumque actibus vitæ, & sicut plectitur hæc pænâ peccator, ut moriens obliviscatur suû, qui vivens oblitus est Dei, ita hac misericordiâ præmiatur

miatur justus, ut moriens recordetur Dei, qui vivens oblitus est sui, ut esset per frequentes actus memor Dei.

5. Præter pretiosissimam Dei Matrem, eligat alios etiam Patronos mortis suæ, quos eo sine quotidie colat, iisque mortem suam commendet. Ex his Patronis sit S. Michaël Archangelus, itémque S. Angelus Custos proprius, in quorum honorem destinet, æternoque jure illis inscribat (salva inscriptione pro animabus Purgatorij) omnes actus amoris Dei, quoscunque totâ vitâ eliciet; præterea quotidie eos invocet. Iisdem Patronis adnumeret specialiter S. Barbaram Virginem & Martyrem, in cujus honorem destinet, & pleno jure ei inscribat omnes Sacras communionés totius vitæ, salvâ itidem inscriptione fructûs satisfactorij pro animabus Purgatorij; præterea quotidie invocet illam manè, & vesperi. Adlegat insuper sibi Filius Societatis in Patronos mortis Sanctos Societatis, nempe S. P. Ignatium, S. Franciscum utrumque, B. Stanislaum, B. Aloysium, & alios NN. in quorum honorem omnes actus mortificationis totius vitæ destinet (salvo jure animarum Purgatorij) & quotidie singulariter eos invocet.

6. Ad Dominum Jesum agonizantem in Cruce religiosus peculiariter sit devotus, quotidieque tempore meridiano ad pulsus,

qui solet dari pro salutanda Dei Parente ;  
 Salutationibus Angelicis adijciat hanc Ora-  
 tiunculam : *IESV mi , mi IESV , agonizans in  
 cruce pro me , memento agonie & mortis tue  
 pretiosissima ; momentum agonie & mortis mee  
 dedico , offero , unio cum agonie & Morte Tua ;  
 sit mors tua vita mea , ô Iesu mi !*

7. Quotidie , conferens se ad somnum ,  
 instituat Religiosus praxim mortis , usita-  
 tam olim Patri Gaspari Druzbicki , vitam  
 cœlestem planè in terris ducenti : Praxis  
 hæc est ejusmodi. 1. Decumbe in lecto , ve-  
 luti amplius ex eo non surrecturus. 2. toti  
 mundo , rebûsque ejus valedic. 3. testamen-  
 tum spirituale ratifica. 4. Sanctissimum Eu-  
 charistiæ Sacramentum , atque Extremam  
 Uctionem spiritualiter sume. 5. Elicias  
 breviter actus , quos in morte velles elicere :  
*Credo , Spero , Amo super omnia ! Doleo ex  
 amore tui : Cōdono omnibus inimicis meis omnia.  
 Fiat voluntas tua ! desidero videre te , &c.*  
 6. Agonizanti in cruce Christo , & articulo  
 mortis ejus , & pretiosissimæ Parentis ejus ,  
 omniûmque Electorum , articulum mortis  
 tuæ commenda , & uni. 7. In manus San-  
 ctissimæ Trinitatis , *JESV Christi , B. V.*  
*omniûmque Electorum , Spiritum tuum*  
*trade.* 8. Ultimo veluti anhelitu nomina ,  
*JESUS & MARIA , ingemina , sicque obdor-*  
*mi.*

8. Peculia-

8. Peculiariter Religiosus sit addictus studio disponendi moribundos; non patietur enim Deus malè mori eum, qui aliis ad bene moriendum profuit, interdùmque Deus hoc studio post mortem punit defectum zeli circa animas in vita commissum, quod tali historiâ comprobatur P. Jacob. Hautinus. *Lib. de Commun. Generali, parte 3. sect. 8.* Sacerdos quidam Societatis nostræ præbuit se videndum post obitum suum, alteri ejusdem Societatis Sacerdoti, viro gravissimo religiosissimoque, & narravit inter alia, ex quo esset è Purgatorij supplicijs emissus, varias Urbes & Provincias sibi esse lustrandas, quòd vivens zelum exercuisset remissiùs, atque ita Tutelarium Angelorum ritu jussu se moribundis assistere. Retulit hoc P. Florentius Montmorencius, qui, cum eo tempore ageret Provinciam, de tota re edoctus est per literas ab eo Patre, cui mortuus apparuerat.

9. Agonizantium memor sit Religiosus quotidie, & pro ijs oret, quotiescunque dicit: *Fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace!* conjungatque semper Orationem pro animabus in Purgatorio Orationi pro agonizantibus, ex quorum momento pendet eorundem Æternitas, & qui sunt auxilio suffragiorum egentissimi: qui autem intelligit super egenum & pauperem, in die mala, & à die malæ mortis, liberabit eum Dominus.

Psal. 40.

D 4

DIE

# DIEI QUARTÆ MEDITATIO II.

## *De judicio DEI particulari.*

Idem fundamentum habet Meditatio hæc in Exercitijs Sancti P. N. quod præcedens.

ORATIO PRÆPAR. & PRÆLUDIUM I. ut suprâ.

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo gratiam concipiendi intimum timorem judicij ejus.

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem, *Ezech. 18. Vnumquemque juxta vias suas judicabo*: Et considera Judicium uniuscujusque, seu particulare, in ultimo instanti vitæ, exactissimum fore. 1. Namque discutientur non solum gravia peccata, sed etiam verba otiosa, ut præmonet ipse judex. 2. Discutientur etiam justitiæ seu bona opera, intentiones, inclinationes, & omnimodæ circumstantiæ. 3. Discutientur intensiones actuum, tam malorum quàm bonorum. 4. Omissiones bonorum, evacuationes gratiarum divinarum, impedimenta & obstacula, obstructioque fontis misericordiæ divinæ. 5. Peccata in causa solum, quæ poterant sequi ad positionem causæ eorum, nec tamen sunt secuta. 6. Peccata aliena, tibi tamen merito